

Egy kis kollektíva jó munkája

Rajki Ferencnek, az Ernő-bánya kiváló vágójának nincs könnyű feladata. A 12-es csapatban dolgozik, de ahogy ő mondja: „Engem hol a fronton, hol elő-

jár folytatta tovább a munkát. Kiváló eredményeket ért el és jogosan kiérdemelte előbb a sztáhanovista oklevelet, majd a sztáhanovista jelvényt. Amikor a

az a kicsi, de annál jobban összehozott kollektíva, amit Rajki elvtárs és csilléje, Szalai József alkot.

Több mint két éve dolgoznak már együtt. Közös nehézségekben és a közös sikerekben jól összekovácsolódik a kollektíva. Így történt ez Rajki elvtárséknál is. Ma már nehezen tudják elképzelni, hogy egymás nélkül dolgozzanak. Az egyik munkája kiegészíti a másikat és a kettőből összegeződve születik az a szép eredmény, ami ismertté tette a Rajki brigád nevét. Ebben az évben sem teljesítettek egyetlen egyszer 100 százalék alatt. De voltak olyan hónapok, amikor magasan a 100 százalék fölé küzdötték magukat. Beszédes bizonyítéka ennek az a 2600 forint, ami Rajki elvtárs átlagos keresetét tette ki ebben az évben. Az erkölcsi elismerésen túl, a jól végzett munkának megvan tehát az anyagi értelme is.

Most a Rajki brigád is az 1956-os évre készül. Milyen terveik vannak? Szakmailag fogják tovább képezni magukat és magasabb tudással, szebb eredményeket igyekeznek teljesíteni. Ebben az egy mondatban össze lehet foglalni a terveiket, amelyek megvalósulására ígéretet jelentenek az eddigi szép eredmények és az az összeforrott, jól együtt működő kollektíva, amit Rajki elvtárs és csilléje alkot.



vájáson, hol meg alsópadi mollyáson lehet megtalálni.” — Annak az embernek, akit annyi helyen tudnak foglalkoztatni sokoldalú és alapos bányászati ismeretekkel kell rendelkeznie. Rajki elvtársnál megvan ez, és mindent bizonyítva látjuk ha visszalapozunk néhány évvel. Négy évig csillás volt, aztán mint vág-

módszeréről érkezők, ő is csak úgy, mint a többi bányász röviden így fogalmaz: — „Dolgozni kell, kihasználni a munkaidőt, és alkalmazni azokat a hasznos fogásokat, amelyekkel emelni lehet az eredményeket.” De ha Rajki Ferenc mostani eredményeiről írunk, méssal is ki kell egészíteni a fentieket. Ez pedig

Pezseg az élet a bányaműhelyben

Pezseg az élet a bányaműhely különböző részlegeiben. A kovácsoknál nagyokat zihál a fújtató és zuhogó kalapácsütések alatt formálódik a vas. A bognároknál gyálfú forgácsolja a deszka hátát, készülnek a csille oldalak, a különböző szerszámokba való nyelvek. Pezseg az élet, halad a munka és az emberek kezei nyomán az ócskából ismét új lesz. A bányaműhelyben vagyunk

Szabadi Béla 164 százalékos eredményével. Nevek és számok, amelyek együttesen a lendületet és a jó munkát bizonyítják. — De haladjunk tovább, ismerjük meg másokat is.

A szerszámokhoz való nyelveket a bognárok készítik. Névszerint Molnár József és Timár Lászlónak hívják őket. Nem szabad azt hinni, hogy munkájuk valamivel is könnyebb, mint a többieké. Nagy gyakorlatot, pontosságot és lelkiismeretet megkövetelő munka ez és azért a 105 százalékról, amit elérnek, nagyon meg kell dolgozni. Munkájuknak a tolytatója Kovács Ferenc, akinek a nyelvek szerszámokba való bevágása a feladata. Itt is ügyelni kell, hogy pontosan „passzoljon” a nyelv, mert szegény lenne, ha bányászoknak kellene utójavításokat végezni. Munkáját legjobban teljesítményének mutatószámával lehet visszaadni: 130 százalék.

Összegyűlték a csillék. — A műhely előtti térségen horpadtan, betegesen várnak a javításra. Az egyik főle nagy szakértelemmel idősebb bácsi hajol. Amikor beszélgetni kezdünk, kiderül, hogy ács, a neve Buzai Antal, — vagy ahogy itt hívják, Tóni bácsi — és éppen egy csille fenekét reperálja. Aztán meg a homlokot veszi sorra, mert ott is hiányzik néhány deszka. — Hány csillét javít meg egy nap? — Pontosan nem tud megmondani, mert mindig a javítás nagyságától függ, de hat nyolcat igencsak bevégez. Sietnie is kell, mert a bányában hiányzik a csille, itt meg tucatjával tornyosulnak egymásra. — És a takarékoság? — Ezt sem szabad kihagyni az írásból, mert Tóni bátyánk a hasznavehetetlennek tartott fafarabokat is bedolgozza. Öreg ács már és tudja, sokba kerül a fa. Nemcsak fából, de vasból is vannak rossz csillék. Azokat meg Őri

Pál és Kertész István javítja. Nem egyszerű munka, de a gyakorlat sokat jelent. Most meg a gyakorlathoz nagy igyekezet is kell, mert a cseri külfejtésen végzett munkák miatt itt is felszaporodtak a beteg csillék. Átlagosan 140 százalékot teljesítenek és emellett ők is takarékoskodnak. Különösen a gyűrűzésnél érnek el szép eredményeket. De van ám egy komoly nehézségük is, ami gátolja munkájukat. — Mutatják és magyarázzák is mindjárt. — Az újonnan épült bányaműhelyhez vezető gőzfűtés csöveinek még november derekán kiásták az árkot. Azóta aztán úgy is van, kettészelve a vascsille telepet, lehetetlenne tette a közlekedést a javító műhelybe. Pedig ez nagy baj. A szerszámok is ott vannak és a téli hidegek beálltával a nyitott műhelyben — amit most használnak — nem lehet majd dolgozni. Jogos ez a panasz és a sürgős intézkedést még indokoltabbá teszi, hogy a csillejavítás útjében szorosan a bányaműhelyhez tartozik. — Intézkedjenek végre és rendezzék az árkok sorsát!

Pezseg az élet a bányaműhelyben, lendül a kalapács, forgácsolódik a fa, és valamennyi dolgozó igyekszik munkájával a bányászokat segíteni, a többi szén termeléséhez, az éves terv teljesítéséhez hozzájárulni. Becsülendő ez a lendület, aminek hisszük meglesz az eredménye is.

G. S.

Mit ér az a lehetőség, amit nem használnak ki

Régi és jogos kívánság teljesült, amikor megnyitották a Várpalotai Intézetben a sztáhanovista szobát. Azóta hetek teltek el, és jogos az észrevétel, ami megállapítja, hogy ezt az új lehetőséget, a továbbtanulásra, a tapasztalatok kieserelésére nem használják ki kellően. Erdemes ezen kissé elgondolkozni, — különösen azoknak, akiknek feladata lenne gazdag, hasznos program biztosítása.

A napokban a következő történetet hallottam Letki József frontmester elvtárstól. Délutános műszakot kezdtek meg, amikor Rieder elvtárral — trösztünk szakoktatási felelősével — őt ismeretlen férfi kereste. Beszélgetés közben tisztázódott, hogy bányászok és Tatabányáról jöttek tapasztalatcserére. Megállapodtak, hogy a késő délutáni folyamán összejönnek, kölönösen megbeszélnek a munkájukban fennálló nehézségeket, és az a jó módszereket, amelyeket alkalmazhatnak ezek megszüntetésére. Egyedül a helyet nem

meghatározná, a tapasztalatcseréket lefolytatására. Letki elvtárs már felajánlotta a lakását, amikor felfedezték, hogy van sztáhanovista szoba is, ami lajdonképpen ezért létezik. Ahhoz, hogy milyen előzte meg ezt a szót, találkozót, nem kell kommentárt fűzni.

Pártunk Közpon novemberi határozatában megemlíti az új technológiák bevezetéséről, emeléseért, feladatnak tartja a trösztünk felelősével — őt ismeretlen férfi kereste. Beszélgetés közben tisztázódott, hogy bányászok és Tatabányáról jöttek tapasztalatcserére. Megállapodtak, hogy a késő délutáni folyamán összejönnek, kölönösen megbeszélnek a munkájukban fennálló nehézségeket, és az a jó módszereket, amelyeket alkalmazhatnak ezek megszüntetésére. Egyedül a helyet nem

Tudni szer

Miért nem kaptunk... Igen gyakran... Beszélgetés... nek dolgozó... lalkoztam ez... gozó társaim... vezetőségétől... miért kaptunk... ért nem kapu... tam, azóta oly... pett érvénybe... de erről nem es... mindössze anny... megvizsgáljuk el... zet, jár vagy nem... az ebédpénz és ért

A termelés

Több esetben em... már Lavrencsik elvt... renc-bánya üzemve... ról, hogy a mélys... nyem szerint hat... annyi szén, m... lenleg tizenegy... pítás nem alap... lenleg tizenegy... lét szállít el a... Hat csapat visz... nyit jelentene... patnak 20 csill... ez egyáltalán... vitla hat csapa... tudna látni csi... kiszolgálására k... üteméhez visz... ürescsille ellátás... szakonként egy-egy... adni 10-11 csilléné... ve az F-4-es fejtőgé... szakonként legalább... na és sok esetben hús... kap. Szerintem főléseges... munkahelyen tizenegy csa... dolgoztatni, ahol mindössze

Eredmények a péküzembe

Ennek az írásnak hitelességét mindenki könnyen tudja ellenőrizni. Ugyanis a kenyérről lesz szó és annak elkészítőről, a pékérről.

Tóth Lajos elvtárral, a várpalotai sütőüzemek igazgatójával beszélgettünk a kenyérellátásról és azokról a nehézségekről, amelyek gátolták eddigi munkájukat. Az 1-es sz. sütőüzem átépítése miatt nem tudták tökéletesen biztosítani a város minőségi kenyérről való ellátását. Ezért a beérkező panaszok jogosak voltak. A munkafegyelménél is voltak lazaságok, amelyeket az üzem vezetősége és a pártszervezet szigorú in-

tezkedésekkel, a személyi felelősség hitelesítésével megszüntetett. A minőségi kenyérellátást gátló harminc körülmény magukánál a sütőegedeknél volt. Ugyanis a mennyiségi termelés mellett kevés gondot fordítottak a minőségre. Ezeket a hibákat a közös összefogással felszámolták, amit az izletesebb, jobb minőségű kenyér bizonyított.

Először a legfontosabbról, a kenyér minőségéről. Az anyag fajlagos felhasználásának helyes biztosítása érdekében rendszeresen próbasütéseket végeznek és így valóságos kikísérletezik a dagasztás legjobb módját, a kenyér sütésének idejét, a liszt sajátosságainak megfelelően. De mindezt ismerjük meg a gyakorlatban. Az újjáépített 1-es számú központi sütőüzem műhelyében négy hatalmas kemence pirosló szája várja a kenyeret. A dagasztó csészében már ott a kenyértészta, mellette munkára készen. Szilgyi András, a „Szakma kitűző dolgozója”. Bármerre tekint az ember, serény munkát lát, a délutáni sütés előkészületét. Összegezve: az újjáépített műhely, a nagyobb kapacitású sütőkemencék valóban jelentős segítséget nyújtanak a kenyérellátás meg-

ke... géb... kap... az is... st. Cze... lőöt az... ban. Nem... a vállalat... hon aluli dol... mert több... József, Rump... magasan 100... ltt teljesítene... ami a legfontosab... anit valamennyien tap... tathatunk, a jobb m... ségű kenyérről és a fin... mább péksüteményeké... Es amikor további fejlő... dást várunk, főleg ez... gondaink

Ernö- és Ferenc-bányán csökkenteni kell a meddő kiadását

A Várpalotai Szénbányászati Tröszt négy belső bányájában a minőségi termelésben némi javulás mutatkozik. A Cser-bánya a megengedett meddő színvonalon termel. Nem lépi túl semmivel. Ernő-bánya 1 tized százalékkal több meddőt ad ki, mint amennyit szabadna, 2 százalék helyett 2,1 százalékot érnek el. Ferenc-bányán még mindig rossz a helyzet, mert 0,5 százalék helyett

0,8 a meddő százaléka. A tröszt négy belső bányája 1 százalék megengedett meddő helyett 1,18 százalékot ér el. Ez pedig azt jelenti, hogy a Ferenc-bányának és Ernő-bányának is a megengedett meddőt csökkentenie kell, különben a tröszt sem tudja elérni azt a meddő százalékot, amit a fogyasztók megkívánnak.